

STORTINGET

Innst. 232 L

(2019–2020)

Innstilling til Stortinget
fra finanskomiteen

Prop. 70 LS (2019–2020), L-delen

Innstilling fra finanskomiteen om Lov om midlertidig tilskuddsordning for foretak med stort omsetningsfall, endringer i innskuddspensjonsloven, foretakspensjonsloven, tjenestepensjonsloven og forsikringsavtaleloven (om håndtering av permitterte ansatte i private tjenestepensjonsordninger) og endring i skattebetalingsloven (økonomiske tiltak i møte med virusutbruddet)

Til Stortinget

1. Innledning

1.1 Sammendrag

Proposisjonen (Prop. 70 LS (2019–2020)) omhandler midlertidig tilskuddsordning for bedrifter med stort omsetningsfall som følge av koronautbruddet, håndteringen av permitterte ansatte i private tjenestepensjonsordninger, CO₂-avgift på naturgass og LPG, utsatt forfallstidspunkt for særavgifter og opphevelse av totalisatoravgiften for 2020.

1.2 Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fredric Holen Bjørdal, Svein Roald Hansen, Ingrid Heggø, Eigil Knutsen og Hadia Tajik, fra Høyre, Elin Rodum Agdestein, lederen Mudassar Kapur, Anne Kristine Linnestad, Vetle Wang Soleim og Aleksander Stokkebø, fra Fremskrittspartiet, Sivert Bjørnstad, Hans Andreas Limi og Sylvi Listhaug, fra Senterpartiet, Sigbjørn Gjelsvik og Trygve Slagsvold

Vedum, fra Sosialistisk Venstreparti, Kari Elisabeth Kaski, fra Venstre, Ola Elvestuen, fra Kristelig Folkeparti, Tore Storehaug, fra Miljøpartiet De Grønne, Une Bastholm, og fra Rødt, Bjørnar Moxnes, viser til at foreløpig utgave av proposisjonen behandles i denne innstillingen med unntak av CO₂-avgift og totalisatoravgiften, som behandles i Innst. 233 S (2019–2020).

Komiteen viser til brev av 3. april 2020 fra finansministeren om korrigerende av feil i (foreløpig utgave av) Prop. 70 LS (2019–2020). Brevet følger som vedlegg til denne innstillingen.

Komiteen viser til at regjeringen og Stortinget gjennom de siste tre ukene har iverksatt en rekke tiltak for å bevare arbeidsplasser og bedrifter i møte med den økonomiske krisen som har fulgt av virusutbruddet. Likviditeten i bedriftene er styrket gjennom rentefrie betalingsutsettelse av skatter og avgifter for over hundre milliarder kroner. Permitteringsordningen og andre inntektssikringsordninger er vesentlig styrket. Det er opprettet en låne- og garantiordning med en ramme på 50 mrd. kroner og ytterligere 50 mrd. kroner i Statens obligasjonsfond forvaltet av Folketrygdfondet. Låne- og tilskuddsordningene under Innovasjon Norge er styrket. Det er iverksatt målrettede tiltak overfor særlig hardt rammede bransjer som luftfarten. Komiteen legger til grunn at det vil bli behov også for flere tiltak i den kommende perioden.

Komiteen viser til at vi i Norge står i en svært alvorlig situasjon i arbeidsmarkedet. Over 400 000 arbeidstakere var per 3. april 2020 registrert som arbeidssøkere hos Nav, hvorav 300 000 var registrert som helt ledige. Summen av helt ledige og arbeidssøkere på tiltak (bruttoledigheten) var på 314 000 personer. Dette er

den høyeste ledigheten siden andre verdenskrig og utgjør en ledighet på 11,2 pst.

Komiteen viser til at utbruddet av covid-19 og de omfattende tiltakene for å hindre spredning av viruset har ført til betydelige omsetningsfall for en rekke bedrifter. Komiteen viser videre til at en rekke bedrifter har hatt tilnærmet null i omsetning som følge av at de er blitt pålagt å holde stengt for å redusere faren for smitte. Flere foretak har også opplevd betydelig omsetningsfall som følge av at kunder eller leverandører har blitt rammet av tiltakene, eller indirekte som følge av andre tiltak som er satt inn for å forhindre smittespredning. Komiteen mener det er nødvendig å støtte disse bedriftene gjennom den økonomiske krisen.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmet fra Rødt, viser til at vi nå befinner oss i fase to av tiltakene mot virusutbruddet, som omfatter ytterligere konkrete tiltak for å bidra til å skape trygghet for husholdninger, bransjer og bedrifter som er spesielt hardt rammet. Flertallet viser til de økonomiske tiltakene for å motvirke inntektsbortfallet og bedre likviditeten i norske husholdninger og bedrifter i Prop. 70 LS (2019–2020).

Flertallet viser til Innst. 216 S (2019–2020) der Stortinget sluttet seg til prinsippene for å innføre en kompensasjonsordning for bedrifter som opplever betydelige omsetningsfall, jf. Prop. 67 S (2019–2020). Regjeringen foreslår i denne proposisjonen en kompensasjonsordning som bygger på regjeringens forslag og Stortingets føringer.

Flertallet merker seg at ordningen som er foreslått, er utarbeidet i tett kontakt med partene i arbeidslivet, herunder NHO, LO, Virke, Finans Norge og SMB Norge. Flertallet merker seg videre at det er Skatteetaten som vil ha ansvaret for å forvalte ordningen.

Komiteens medlem fra Rødt viser til at Stortinget de siste ukene har behandlet en rekke omfattende krisepakker. Dette medlem vil understreke at selv om Rødt har stemt for de fleste tiltakene som er vedtatt, har dette medlem på mange områder villet gå lenger, blant annet for å gi bedre inntektssikring for de lavtlønte og for andre grupper som faller utenfor eksisterende ordninger, og for umiddelbart å iverksette konkrete tiltak som kunne hjulpet leverandørindustrien. Dette medlem vil understreke at et samlet storting har gjort flere viktige grep for å sikre og øke dagpengene for mange, for å garantere lærlinger inntekt og for å gi hardt pressede kommuner større økonomisk handlingsrom.

Dette medlem viser til at regjeringa også har fått gjennom omfattende pakker for å sikre banker og bedrifter. Samtidig har alle forslag fra dette medlem og andre partigrupper om å stille tydelige krav blitt stemt

ned – krav til velstående aksjonærer om ikke å ta utbytte, til bankene om raskt å sette ned rentene og til utleiere om å sette ned husleia for de som trenger det. Derfor mener dette medlem at pakkene ikke har vært rettferdige nok, og at dette ikke kan fortsette. Dette medlem stiller seg bak behovet for at det raskt kommer på plass omfattende krisepakker for å sikre arbeidsplasser, men mener det er uakseptabelt hvis fellesskapets skattepenger ender med å berike eiendomsbaroner og rike eiere.

2. Midlertidig tilskuddsordning for bedrifter med stort omsetningsfall som følge av koronautbruddet

2.1 Sammendrag

Norsk økonomi opplever nå et alvorlig tilbakeslag, med kraftig fall i verdiskapingen, sterk vekst i antall permitterte og konsekvenser for store deler av næringslivet. Koronakrisen er global, og har store konsekvenser for internasjonal handel og økonomi. Aktiviteten i mange virksomheter i Norge er stengt ned eller sterkt redusert som følge av ulike tiltak som skal begrense smitten. Regjering og Storting har gjennom de siste ukene kommet med omfattende tiltak rettet mot næringslivet, som utsatt skatt, garanti- og låneordninger og lettelser i permitteringsregelverket. Disse ordningene har vært viktige for å sikre bedriftene rask likviditet og lettelser i de variable kostnadene. I Prop. 67 S (2019–2020) skisserte Finansdepartementet en ordning med kontant støtte til foretak som er sterkt rammet av smitteverntiltakene. Hensikten med ordningen er å holde flere virksomheter flytende og utenfor konkurs. I den nye ordningen kan foretak få en økonomisk kompensasjon i de månedene aktiviteten holdes nede.

Under tilskuddsordningen kan foretak søke staten om kompensasjon for tapt omsetning som følge av virusutbruddet og smitteverntiltakene. Støtteintensiteten fastsettes ut fra størrelsen på uunngåelige faste kostnader i hvert enkelt foretak. Slike utgifter vil blant annet omfatte strøm, husleie og nettorenteutgifter. Støtten vil stå i forhold til omsetningsnedgangen i den enkelte virksomhet og bedrifter som er nedstengt som følge av statlige vedtak kan få en høyere kompensasjonsgrad. Ordningen skal gjelde for mars, april og mai 2020, og utbetalingene vil skje månedlig og etterskuddsvis.

Regjeringen er opptatt av at tilskuddsordning skal treffe bredt. Det er likevel rimelig å sørge for at næringer og bedrifter som ikke kan anses å være påvirket av virusutbruddet, ikke mottar støtte. Tilskuddsordningen kan benyttes sammen med garanti- og låneordningen for små og mellomstore bedrifter.

Skatteetaten skal være tilskuddsmyndighet og forvalte ordningen. Den skal etableres på svært kort tid, og det må legges stor vekt på effektivitet både ved utviklin-

gen av ordningen og saksbehandlingen. Fastsetting og utbetaling av tilskudd i tilskuddsordningen skal skje gjennom en søknadsordning. Det skal utvikles en digital løsning hvor søknadsberettigede kan søke om støtte og søknaden i stor grad behandles automatisk. Ordningen skal komme seriøse bedrifter til gode, og det er viktig for legitimiteten til ordningen at det etableres gode mekanismer for kontroll, og tiltak mot misbruk og utnyttelse av ordningen. Det legges opp til en ordning med risikobasert kontroll, både i forbindelse med tildelingen av støtte og i form av etterkontroll.

Fordi Skatteetaten skal være tilskuddsmyndighet, må forvaltningen av ordningen i stor grad bygge på etatens eksisterende systemer og rutiner, som er tilpasset regelverket i skatteforvaltningsloven. Det er også nødvendig at etaten kan forholde seg til et regelverk den kjenner godt. Departementet foreslår derfor at skatteforvaltningsloven skal gjelde for tilskuddsordningen så langt den passer, i stedet for forvaltningsloven. Loven gir regler om blant annet kontroll, endring av vedtak og klage. Departementet foreslår at det i forskrift kan gis forvaltningsregler som utfyller og fraviker reglene i skatteforvaltningsloven. Det foreslås egne regler i den nye loven om innhenting av nødvendige opplysninger fra offentlige myndigheter mv. og fra søkeren. Det foreslås også regler om administrative sanksjoner. Tilskuddsmottaker som forsettlig eller grovt uaktsomt gir tilskuddsmyndigheten uriktige eller ufullstendige opplysninger, kan ilegges sanksjon som skal beregnes til 30 eller 60 pst. av tilskuddet som uberettiget er mottatt. Det foreslås også at straffeloven §§ 378 til 380 om skattesvik gis tilsvarende anvendelse når tilskuddsmottaker forsettlig eller grovt uaktsomt gir tilskuddsmyndigheten uriktige eller ufullstendige opplysninger. Det foreslås også at departementet kan gi forskrift om betaling og innkreving av tilskudd.

Bakgrunn, kompensasjonsordninger for bedrifter i andre land, forslag til midlertidig tilskuddsordning, varighet, EØS-rettslige vurderinger av den foreslåtte ordningen, administrasjon av ordningen, forvaltnings- og betalingsregler og økonomiske virkninger omtales nærmere i proposisjonens kapittel 2.

2.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmet fra Rødt, slutter seg til regjeringens forslag til lov om midlertidig tilskuddsordning for foretak med stort omsetningsfall.

2.2.1 Formålet med ordningen

Komiteen viser til at formålet med kompensasjonsordningen er at bedrifter holder seg flytende og ikke går konkurs, slik at arbeidsplasser trygges, og at økonomien raskere henter seg inn igjen. Regjeringen foreslår derfor at staten skal dekke en betydelig andel av

uunngåelige faste kostnader som fortsatt belastes bedriftene selv om omsetningen har blitt vesentlig redusert.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmet fra Rødt, har tidligere sluttet seg til prinsippene om at ordningen bør være enkel og effektiv, samt at bedriftene bør få utbetalt penger raskt. Ordningen skal treffe bredt og være målrettet og midlertidig. Videre må ordningen være i tråd med statsstøtteregelverket i EØS-avtalen og inneha kontrollmekanismer som avdekker misbruk og sanksjoner mot de tilfellene som oppdages.

Flertallet vil med ordningen sørge for at lønnsomme og levedyktige bedrifter kommer seg gjennom krisen, og at tiltak for å hindre spredning av en pandemi ikke skal føre til unødvendige konkurser.

Komiteens medlem fra Rødt mener det er viktig at det raskt kommer på plass en ordning som kan kompensere bedrifter som har hatt bortfall av omsetning, for sine faste kostnader for å hindre at bedrifter med livets rett går konkurs, og for å dekke tap for frisører, tatovører, seriøse utelivsaktører og andre som har blitt tvunget til å stenge ned. Men dette medlem mener at det må på plass tydelige krav i kombinasjon med åpenhet og kontroll som kan forhindre misbruk av ordningen, for å sikre at fellesskapets midler kommer samfunnet til gode og ikke ender opp som privat berikelse. Dette medlem viser til egne forslag under de kommende avsnittene.

2.2.2 Overordnet om løsningen

Komiteen mener det er nødvendig at staten midlertidig kompenserer for deler av de faste utgiftene til bedrifter som har opplevd et betydelig omsetningsfall som følge av virusutbruddet. En rekke bedrifter har fått pålegg om å stenge bedriften i en periode og har dermed hatt tilnærmet null i omsetning. Komiteen understreker at disse har et spesielt behov for å få kompensert sine faste kostnader for å forhindre konkurser.

Komiteen viser til at regjeringen i proposisjonen foreslår en omfattende ordning med økonomisk støtte til bedrifter som er sterkt rammet av nedgangen i den økonomiske aktiviteten som følge av virusutbruddet. Ordningen innebærer at bedrifter kan få en økonomisk kompensasjon for månedene mars, april og mai.

Komiteen viser til at det er en krevende tid for mange virksomheter, men at det er viktig at ordningen legger opp til at vi skal over i en fase med økt aktivitet i økonomien. Derfor er det viktig at ordningen ikke bidrar til at aktiviteten holdes nede, men at den fortløpende kan justeres slik at insentivene til å gjenoppstarte aktivitet er til stede.

Komiteen påpeker at når ordningen er utarbeidet for å virke raskt og treffe et bredt spekter av virksom-

heter fra forskjellige bransjer, vil det kunne medføre at kompensasjonen utbetalt til enkelte virksomheter ikke vil være optimalt fordelt. Komiteen vil understreke at den akutte økonomiske situasjon som har oppstått, fordrer en rask og effektiv utbetaling til berørte virksomheter, noe som også har gjort det krevende å finne en innretning som slår helt rettferdig ut for alle bransjer og på tvers av ulike virksomheter.

Komiteen legger til grunn at regjeringen vil gjøre nødvendige justeringer i ordningen når utbetalingene er i gang og ordningen har begynt å virke. Komiteen legger videre til grunn at dersom det blir aktuelt å forlenge ordningen ut over mai 2020, vil regjeringen komme tilbake til Stortinget med et forslag om forlengelse av ordningen. Komiteen har forståelse for at den tekniske løsningen vil legge begrensninger på omfanget av endringer det vil være mulig å gjøre underveis.

2.2.3 *Vilkår for å motta tilskudd*

Komiteen viser til proposisjonens avsnitt 2.3.4, som stadfester vilkårene for å falle inn under kompensasjonsordningen. Dette gjelder blant annet at virksomheten må være skattepliktig registrert foretak i Norge, krav om aktivitet og hvilke selskapsformer som faller innenfor. Virksomheten må videre ha ansatte, men komiteen viser til at dette kravet ikke gjelder for enkeltmannsforetak og ansvarlig selskap. Virksomheter som er under konkursbehandling, kan ikke motta kompensasjon gjennom ordningen.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmet fra Rødt, slutter seg til disse avgrensningene.

Komiteen er opptatt av at ordningen skal målrettes mot de virksomhetene som er rammet av virusutbruddet. Enkelte næringer er derfor ikke omfattet av ordningen, jf. pkt. 2.3.3 i proposisjonen. Dette slutter komiteen seg til.

Komiteen viser til proposisjonens foreslåtte terskler for å komme innenfor kompensasjonsordningen, jf. pkt. 2.3.4, herunder et krav om omsetningsfall på 30 pst., med unntak av mars, som har et krav om 20 pst. Videre viser komiteen til at regjeringen har uttalt at kompensasjonen måles ut ifra omsetningen i en normal og sammenlignbar periode, med unntak av foretak som ikke da var etablert. Komiteen slutter seg til dette.

Komiteen ser det som et mål at flest mulig bedrifter velger å fortsette driften til tross for begrenset omsetning, og fremmer derfor følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen vurdere ulike tiltak som kan bidra til at levedyktige bedrifter fortsetter driften fremfor å stenge ned.»

Komiteen viser til at staten gjennom kompensasjonsordningen bruker betydelige ressurser for å holde

virksomhetene i drift gjennom krisen. Komiteen understreker viktigheten av at alle i den situasjonen vi nå er i, viser moderasjon, spesielt med hensyn til utbytte og bonus. Dette er en del av den nasjonale dugnaden.

Komiteen viser til at Norge er i en dyp krise som følge av de økonomiske ringvirkningene av virusutbruddet, og at tiltakene allerede har ført til stor usikkerhet for fremtiden for norske bedrifter og arbeidsplasser. Det er avgjørende at krisehjelp er målrettet og nyttes i tråd med formålet, og at alle involverte bidrar til å finne gode løsninger i en krevende tid. Komiteen forventer at utbetalt støtte ikke bidrar til bonuser, lønnsvekst til ledende ansatte eller utbytte ut over det som tas ut som ordinær lønn og skatt.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmet fra Rødt, viser til at begrunnelsen for kompensasjonsordningen er å hindre at ellers levedyktige bedrifter går konkurs, samtidig som at man gjennom kompensasjonsordningen ivaretar formålet om at arbeidsplasser trygges, oppsigelser unngås og aktiviteten i økonomien raskt kan ta seg opp igjen når de akutte smitteverntiltakene lettes på.

Flertallet mener kompensasjonsordningen må ses i sammenheng med de midlertidige endringene i permitteringsregelverket, som kom på plass for å lette de samme bedriftenes lønnskostnader som følge av omsetningssvikten. Flertallet forutsetter at bedrifter som mottar kompensasjon gjennom denne ordningen, trygger sysselsettingen og unngår unødvendige oppsigelser.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Miljøpartiet De Grønne og Rødt fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen legge fram en vurdering av hvorvidt utbytte i virksomheter som mottar støtte til faste kostnader kan begrenses gjennom en midlertidig endring i aksjeloven og allmennaksjeloven, hvor støttebeløpet kommer til fradrag før man kommer frem til det endelige utbyttegrunnlaget, f.eks. ved å ta inn 'mottatt kompensasjon' i annet ledd, og komme tilbake med dette i rimelig tid før andre utbetaling av støtten.»

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet ønsket i utgangspunktet å sette begrensninger for at bedrifter som mottar midler gjennom kompensasjonsordningen, kun skulle kunne ta utbytte for inntektsåret 2020 for å betale lønn, investere i egen virksomhet eller betale skatt. Disse medlemmer har merket seg at representanter for regjeringen tydelig har kommunisert at disse begrensningene ville kreve en rekke avgrensninger, og at det ville være svært krevende å kvalitetssikre hvordan en slik ordning ville slå ut

innen ordningen skal settes i kraft 17. april. Det ville også være vanskelig for kontrollatene å føre etterkontroll med hvorvidt dette følges opp i praksis.

Disse medlemmer mener at alle betingelser for å motta kompensasjon må være på plass når det åpnes opp for å ta imot søknader. Det vil være krevende å i et-tertid sette nye spesifiserte krav om utbytte. Dette betyr i praksis at et slikt krav ville kunne forsinke gjennomføringen av ordningen og utbetalingene til bedriftene.

Disse medlemmer merker seg videre at et totalforbud mot utbytte vil være mulig. Disse medlemmer kan ikke støtte et totalforbud fordi utbytte brukes for å betale skatt, investere i egen næringsvirksomhet og i noen tilfeller for å utbetale ordinær lønn. Disse medlemmer vil understreke at det forventes at selskaper som mottar penger gjennom kompensasjonsordningen, utviser stor grad av moderasjon når det kommer til lønn, bonus, utbytte og frynsegoder når staten nå stiller opp med kontanter til bedriftene.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Miljøpartiet De Grønne og Rødt fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen stille som vilkår at man gjennom en egenerklæring for mottak av kompensasjonsmidlene forplikter seg til ikke å øke lederlønn eller styrehonorar ut over gjennomsnittlig lønnsvekst.»

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Rødt fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen stille som vilkår at man gjennom en egenerklæring for mottak av kompensasjonsmidlene forplikter seg til ikke å ta ut utbytte for inntektsårene 2020 og 2021, med mindre utbytte benyttes til investeringer i egen virksomhet, tilskudd til samfunnsnyttige formål eller der hvor utbytte tas ut som ordinær lønn, det vil si ikke høyere enn gjennomsnitt for de siste to årene.»

«Stortinget ber regjeringen stille som vilkår at man gjennom en egenerklæring for mottak av kompensasjonsmidlene forplikter seg til ikke å si opp noen ansatte i perioden man mottar kompensasjonsmidler.»

Komiteens medlem fra Rødt mener det må fastsettes strenge krav for å hindre at useriøse bedrifter som utnytter arbeidstakerne og bedriver sosial dumping, skal få tilgang til krisehjelp. Det må etter dette medlems mening også unngås at bedrifter som får støtte, sender ansatte på Nav unødvendig bare for å spare penger.

Dette medlem viser til at Skatteetaten skal utøve kontroll med bedrifter som søker, gjennom å kryssjekke mot «historisk informasjon og andre opplysninger om

selskapet». Dette medlem mener det må være langt flere kriterier for å utelukke useriøse aktører enn at selskapet er under konkursbehandling. Dette medlem mener også at det er viktig å sikre at useriøse aktører blir luket ut allerede i søknadsprosessen, og at det ikke blir stilt så få krav at slike selskaper får innvilget søknadene sine automatisk.

Dette medlem mener det åpnes for en stor risiko for at ledelsen i disse selskapene kan rekke å stikke av med midlene for deretter å slå seg selv konkurs, og fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen sikre at egenskaper ved selskapet som søker, som indikerer useriøs drift, fører til at selskapet blir nektet automatisk godkjenning, f.eks. om selskapet har et høyt antall betalingsanmerkninger, skattegjeld, lønngjeld til ansatte, utlegg til kemneren eller vedtak om tvangsinn drivelse.»

«Stortinget ber regjeringen stille som vilkår at bedriftene på oppfordring kan dokumentere at de følger norske og bransjevise standarder for HMS, lønn og arbeidsvilkår.»

«I lov om midlertidig tilskuddsordning for foretak med stort omsetningsfall skal § 3 nytt fjerde ledd lyde:

(4) Departementet skal gi forskrift om nærmere avgrensning av virkeområdet, herunder at motpart skal innvilge reduksjon i husleie på mellom 10-30 prosent for å motta betaling fra foretak som har fått tilskudd etter denne ordningen.»

«I lov om midlertidig tilskuddsordning for foretak med stort omsetningsfall skal § 4 første ledd lyde:

(1) Foretak som nevnt i § 3 og som oppfyller følgende vilkår kan få tilskudd:

- Foretaket har ansatte. Dette vilkåret gjelder ikke for enkeltpersonforetak og ansvarlige selskap der foretakets inntekt er innehavers eller minst en av deltagerens hovedinntekt
- Foretaket har i perioden det søkes tilskudd om hatt et stort omsetningsfall
- Foretaket utøver lovlig virksomhet
- Foretaket er ikke under konkursbehandling
- Foretaket følger norske og bransjevise standarder for HMS, lønn og arbeidsvilkår
- Foretaket forplikter seg til ikke å hente ut tilskudd i form av utbytte eller eierinntekter for regnskapsårene 2019 og 2020, med mindre tilskudd tilbakebetales først»

Dette medlem mener det må stilles klare vilkår om ikke å bruke statlige tilskudd til å finansiere utbytte, og viser til egne forslag om dette.

2.2.4 Tilskuddets størrelse

Komiteen viser til proposisjonens pkt. 2.3.5, som beskriver utmålingen av kompensasjonen. Komiteen viser videre til at ordningen er todelt. Virksomheter som er nedstengt ved statlige vedtak, vil få dekket inntil 90 pst. av sine uunngåelige faste kostnader per måned. Virksomheter som ikke er pålagt å stenge, men likevel har hatt et omsetningsfall som er innenfor tersklene, vil få dekket inntil 80 pst. av sine uunngåelige faste kostnader. Førstnevnte gruppe har ingen egenandel. Kompensasjonsbeløp under en nedre grense på 5 000 kroner utbetales ikke for å redusere de administrative kostnadene ved ordningen. Dette slutter komiteen seg til.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet og Rødt vil vise til at regjeringens modell for kostnadsdekning innebærer en egenandel på 10 000 kroner for faste kostnader. Disse medlemmer vil vise til at egenandel vil slå kraftigst ut for foretak med lave faste kostnader, og fremmer med bakgrunn i dette følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen fjerne egenandelen på 10 000 kroner for faste kostnader i kompensasjonsordningen.»

Komiteen viser til at uunngåelige faste kostnader i forslaget innebærer, men ikke begrenses til, utgifter som leie av lokale, lys og varme, vann og avløp, forsikring, leie av utstyr og transportmidler samt netto rentekostnader. Komiteen viser til at regjeringen i proposisjonen varsler at de vil vurdere behovet for å begrense maksimalt tilskudd gjennom ordningen, enten per måned eller samlet for perioden støtteordningen gjelder, men at det tas sikte på en maksgrense på 30 mill. kroner per foretak per måned. Komiteen viser til at dette vil kunne fastsettes i forskrift.

Komiteen vil vise til at kompensasjonsordningen er en etterlengtet og helt nødvendig ordning for å sikre overlevelsen til seriøse og i en ordinær situasjon sunne norske bedrifter, samt arbeidsplasser og verdiskaping. Samtidig vil komiteen understreke at kompensasjonsordningen er en midlertidig ordning, som både i varighet og omfang bør begrenses til det strengt nødvendige, og som også kan bli endret underveis. Komiteen vil vise til proposisjonen, der det slås fast at innretningen på ordningen kan bli justert underveis «blant annet med sikte på å forsterke insentivene for å få aktiviteten opp dersom den økonomiske situasjonen og smitteverntiltakene gir grunnlag for det». Komiteen slutter seg til dette og vil understreke at regjeringen systematisk må forsøke å redusere eller fjerne incentiver til at aktivitet blir lavere enn nødvendig, og i størst mulig grad unngå permitteringer.

Komiteen er enig med regjeringen i at mange bedrifter må ha en viss grunnbemanning selv om det har vært et stort omsetningsbortfall, og er fornøyd med at regjeringen vil vurdere om eventuelt uunngåelige lønnskostnader kan ivaretas i modellen for kompensasjonsordningen fra april.

Komiteen peker på at selskap som inngår i et konsern, reiser særlige problemstillinger, og at departementet vil vurdere om en maksimumsgrense for støtte skal gjelde samlet for konsern som foretaket inngår i. Komiteen vil understreke at det i utgangspunktet bør gis lik støtte uavhengig av hvordan et selskap har valgt å organisere seg.

Komiteen viser til proposisjonen, der departementet skriver at man vil «vurdere om det er mulig å legge inn tiltak for å hindre at midlene blir ført ut av landet». Komiteen understreker viktigheten av at midlene som gis gjennom ordningen, i størst mulig grad går til å bevare arbeidsplasser i Norge. Det vises til at midlene skal gå til å dekke faste uunngåelige kostnader til foretak som er skattepliktige til Norge. Komiteen forventer at regjeringen i forskrift klargjør hvilke faste kostnader som inkluderes, spesielt med den hensikt å sørge for at pengene i minst mulig grad flyttes ut av landet.

På denne bakgrunn fremmer komiteen følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen i det videre arbeidet med forskriftene sikre et mest mulig stramt og finmasket regelverk for å forhindre at kontantoverføringer til bedriftene fra den midlertidige kompensasjonsordningen flytter penger ut av landet i strid med intensjonen i ordningen.»

Komiteen understreker at nesten alle borgere og bedrifter i Norge er påvirket av virusutbruddet, og at samfunnets respons innebærer en felles dugnad. Det er derfor viktig at utleiere ikke benytter seg av at leietakere får kompensasjon, til ikke selv å bidra gjennom redusert leie. Komiteen understreker at foretak som er nedstengt ved statlige vedtak, får inntil 90 pst. kompensasjon av faste utgifter, mens øvrige foretak kan få inntil 80 pst. kompensasjon. Komiteen legger til grunn at utleiere bidrar til at leietakerne får redusert leie i perioden med nedstengning eller sterk omsetningsnedgang hos leietaker. Komiteen ber regjeringen følge situasjonen i dette markedet nøye.

Komiteen mener at forslaget til kompensasjonsordning treffer de aller fleste foretak med stort omsetningsfall godt. Komiteen viser til at nyetablerte selskap, eller selskaper i sterk vekst ikke vil ha et relevant sammenlikningsgrunnlag for tidligere år. Komiteen har i denne forbindelse merket seg at regjeringen i en nyhetssak 3. april 2020 avklarte at slike foretak som er yngre enn ett år, vil kunne bruke omsetningen i januar

og februar 2020 som grunnlag for beregning av omsetningsfallet i mars, april og mai, og at regjeringen også ser på muligheten for at det samme kan gjelde foretak som har hatt betydelig vekst i omsetningen i perioden mars 2019–februar 2020 eller av ulike årsaker hadde unaturlig lav omsetning i løpet av våren 2019. Komiteen vil videre påpeke at en del oppstartsbedrifter vil ha svært lav omsetning også tidlig i år, men like fullt vil ha behov for støtte i den kommende perioden. Komiteen viser i denne sammenheng til tiltakene Stortinget vedtok 31. mars 2020, der en rekke ordninger under Innovasjon Norge rettet mot oppstartsbedrifter, som innovasjonslån og etablerertilskudd, ble styrket.

Med bakgrunn i dette fremmer komiteen følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen følge situasjonen for oppstarts- og vekstbedrifter tett og fortløpende vurdere hvordan de ulike tiltakene treffer dem.»

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen følge nøye med på utviklingen av tildeling av kompensasjon og bruke fullmaktene aktivt i tilfelle kompensasjonsordningen fører til at en uforholdsmessig stor andel av støtten går til husleie, og om nødvendig bruke husleielovens bestemmelser til å regulere direkte.»

Komiteens medlem fra Rødt viser til at seriøse og små aktører i næringslivet forteller at hvis offentlig støtte ikke følges av krav om redusert husleie, vil mange ha lite å stille opp med i møte med kapitalsterke gårdeiere. Dette medlem viser til at regjeringa foreslår opp mot 90 pst. dekning av faste utgifter og hevder at dette i seg selv skal bidra til å hindre at utleierne krever full husleie. Dette medlem viser til at konsekvensen snarere kan bli det motsatte, og viser til innslag i Nyhetsmorgen på NRK 1. april 2020 om at Christian Ringnes vil trekke tilbake avslag på husleie til bedrifter hvis de får innvilget statlig hjelp. Dette medlem viser videre til at mye næringseiendom i Norge er eid av internasjonale oppkjøpsfond, som neppe vil føye seg etter oppfordringer om å delta på dugnaden. Derfor er det helt nødvendig med konkrete krav om husleiereduksjon, og dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen stille som vilkår at utleiere innvilger en gitt andel redusert husleie for å motta utbetalinger fra bedrifter som mottar støtte etter kompensasjonsordningen.»

Dette medlem viser til at mange bedrifter, som frisørsalonger og hoteller, inngår i konsern og andre former for avanserte selskapsstrukturer, noe som muliggjør at utgiftene kan ligge ett sted, mens profitten kan finne veien ut andre steder. Dette medlem viser til at dette har gjort at det ikke har vært mulig å få skikkelige lokale lønnsoppgjør for de ansatte i mange bransjer, selv om eierne har fått rikelig fortjeneste. Derfor mener dette medlem at det må stilles krav om at krisetilskudd skal komme det enkelte hotell eller den enkelte frisørsalong som sliter til gode, og ikke kunne skjermes hos eierne og hentes ut som framtidig profit.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen stille som vilkår at utbetalt støtte kommer den rammede bedrift til gode og ikke overføres til holdingselskaper eller på annen måte ender med å berike eier, ut over eventuell ordinær lønn.»

2.2.5 *Kontroll med ordningen*

Komiteen viser til proposisjonens pkt. 2.7 om kontroll og sanksjoner knyttet til kompensasjonsordningen. Komiteen registrerer at det er lagt opp til både løpende kontroll med søknadene som mottas, og etterkontroll med de som har mottatt kompensasjonen. Det er viktig at man så langt som mulig sikrer seg mot misbruk av ordningen, samtidig som at systemet må være såpass effektivt at raske utbetalinger sikres. Komiteen understreker viktigheten av at kompensasjonsordningen har stor legitimitet i befolkningen. Komiteen vil vise til proposisjonen, hvor det understrekes at:

«Ordningen skal komme seriøse bedrifter til gode, og det er viktig for legitimiteten til ordningen at det etableres gode mekanismer for kontroll, og tiltak mot misbruk og utnyttelse av ordningen. Det legges opp til en ordning med risikobasert kontroll, både i forbindelse med tildelingen av støtte og i form av etterkontroll.»

Komiteen viser til at kompensasjonsordningen skal utvikles videre gjennom forskrifter med utfyllende bestemmelser for nettopp å forhindre misbruk og utnyttelse av ordningen. Noen av mekanismene vil være på plass allerede ved første utbetaling, mens andre vil komme på plass ved de neste.

Komiteen mener det er viktig å forhindre at bedrifter som driver ulovlig, skal kunne få kompensasjon. Komiteen er tilfreds med at Skatteetaten skal stå som ansvarlig myndighet, og at de som søker om kompensasjon, løpende kryssjekkes mot tilgjengelige registre, samt at det omsøkte beløpet gjennomgår kontroll før utbetaling. Komiteen er opptatt av at systemene og kontrollmekanismene innrettes slik at opplysningene som virksomhetene oppgir, er riktige, og at uriktige

opplysninger fanges opp tidlig. Skatteetaten vil med proposisjonen få vidtfnende adgang til å hente inn både taushetsbelagt og ikke-taushetsbelagt informasjon fra offentlige og private rettssubjekter i kontrollen.

Komiteen viser til at det foreslås administrative sanksjoner, og at straffeloven skal kunne komme til anvendelse når tilskuddsmottaker forsettlig eller grovt uaktsomt gir tilskuddsmyndigheten uriktige eller ufullstendige opplysninger. Komiteen vil videre vise til proposisjonen, hvor det heter at:

«Det er viktig å skjerme ordningen mot misbruk. Ordningen skal komme det seriøse næringslivet til gode. Risikoen for forsøk på misbruk vil være betydelig. Det gjelder generelt at ordninger som innebærer kontantutbetalinger er særlig utsatt for misbruk.»

Komiteen deler denne vurderingen.

Komiteen påpeker at åpenhet og innsyn i opplysninger om økonomiske interesser fører til at kritikkverdige forhold avsløres. Komiteen viser blant annet til pressens avsløringer basert på aksjonærregisteret og konkurskarantenerregisteret. Kompensasjonsordningen representerer en ekstraordinært stor overføring fra fellesskapet til næringslivet. Hensynet til legitimitet og til å unngå misbruk taler sterkt for høy grad av offentlighet knyttet til utdeling fra ordningen. Komiteen viser til følgende i proposisjonen:

«Åpenhet om støttetildeling under ordningen vil være viktig for ordningens legitimitet. Offentliggjøring av hvem som har fått tilskudd og hvor mye tilskudd som blir tildelt, vil gjøre ordningen transparent og virke preventivt. Det gjør at ordningen får mer legitimitet og kan bidra til bedre etterlevelse av ordningen. Departementet vil vurdere om opplysninger knyttet til tildeling skal være offentlig i større utstrekning enn minstekravene til offentlighet etter EØS-retten og offentlighetsloven. Dette må vurderes opp mot den strenge taushetsplikten Skatteetaten har ellers.»

Komiteens klare mening er at opplysninger om støttetildeling skal være offentlige så langt som mulig, med de begrensninger som personvern og taushetsplikt setter. Ordningens omfang, midlertidigheten og det mulige behovet for justering taler sterkt for at informasjon om søknadsbeløp og utbetaling til hver enkelt mottaker offentliggjøres på en tilgjengelig måte så nært tidspunktet for søknad eller innvilgelse som mulig.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen sørge for at kompensasjonsordningen for bedrifter i forbindelse med koronaviruskrisen tilfaller den seriøse delen av arbeidslivet, blant annet gjennom krav om at bedriftene i hovedsak utfører arbeid ved hjelp av fast ansatte, og at bedriftene

ikke har endelige vedtak eller rettskraftige dommer mot seg knyttet til for eksempel arbeidslivskriminalitet eller sosial dumping og heller ikke for brudd på utlendingsloven.»

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne viser til at selskaper som i realiteten er basert i utlandet, vil kunne benytte de ordningene som er foreslått av regjeringen. Blant annet kan selskapene av ulike grunner bevisst ha lagt kostnader til rene driftsselskaper og eierskap og eierinntekter til holdingselskaper. Dermed vil omsetningsfallet være stort der de faste kostnadene ligger, og ikke der inntektene ligger. Utenlandskeide foretak kan ha internprising av faste kostnader som ikke er reelle. Disse medlemmer mener det er åpenbart at det ikke er intensjonen bak denne redningspakken at dette skal dekkes.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen i det videre arbeidet sørge for at kontantoverføringer til bedriftene fra den midlertidige kompensasjonsordningen for bedrifter i forbindelse med koronaviruskrisen ikke blir ført ut av landet.»

«Stortinget ber regjeringen i det videre arbeidet sørge for at den midlertidige kompensasjonsordningen for bedrifter i forbindelse med koronaviruskrisen avgrenses mot selskaper som har morselskap i lavskattland, for eksempel som definert i EUs svarteliste og Skattedirektoratets liste over lavskattland.»

Disse medlemmer viser til at det er avgjørende med åpenhet rundt kompensasjonsordningen, dette både for å styrke legitimiteten direkte gjennom at innbyggere og presse kan få oversikt over hvordan ordningen brukes, og fordi økt åpenhet vil gjøre det lettere å avsløre misbruk av ordningen og bruk som ikke er i tråd med intensjonen.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen sørge for at det blir gjort tilgjengelig en søkbar offentlig oversikt som minst inneholder informasjon om hvilke foretak som har mottatt støtte, og hvor mye hvert foretak har mottatt.»

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen i det videre arbeidet sørge for at faste kostnader til nærstående parter og virksomheter i samme konsern ikke dekkes i den midlertidige kompensasjonsordningen for bedrifter i forbindelse med koronaviruskrisen.»

Komiteens medlem fra Miljøpartiet De Grønne viser til at for å skulle kunne sikre kontroll med at støtten er brukt i tråd med intensjonen, er det viktig med åpenhet og transparens. Dette medlem slutter seg til regjeringens betraktninger om viktigheten av transparens knyttet til hvilke foretak som har fått tilskudd, og hvor mye som har blitt tildelt. Dette medlem vil understreke viktigheten av at disse opplysningene offentliggjøres og at også informasjon om eiere, foretaksstruktur og skattebetaling offentliggjøres, i flere år fremover. Det er viktig at foretakene forplikter seg til dette for å kunne motta støtte.

Dette medlem ber regjeringen sørge for at disse opplysningene legges ut i en offentlig og søkbar database så snart som mulig, dette for at journalister og offentligheten skal kunne ettergå informasjon i en periode der myndighetene vil ha svært begrenset kontrollkapasitet og behovet vil være stort. Åpenhet og transparens vil også ha en selvdisiplinerende effekt på foretakene.

Dette medlem mener følgende informasjon bør legges inn i denne databasen:

- Mottatt støttebeløp
- Alle reelle eiere
- Multinasjonale foretak som mottar støtte, må også offentliggjøre land-for-land-rapporter som viser hele foretaksstrukturen deres, inkludert inntekts- og kostnadsfordelingen i denne strukturen, inkludert datterforetak i såkalte tredjelandsjuridiksjoner.

På denne bakgrunn fremmer dette medlem følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen opprette en offentlig og søkbar database hvor informasjon knyttet til hvilke foretak som mottar støtte gjennom kompensasjonsordningen, hvor mye de har mottatt, og reelle eiere av foretakene inkorporeres.»

«Stortinget ber regjeringen sikre at multinasjonale foretak som mottar støtte, må offentliggjøre land-for-land-rapporter som viser hele foretaksstrukturen deres, inkludert inntekts- og kostnadsfordelingen i denne strukturen, inkludert datterforetak i såkalte tredjelandsjuridiksjoner.»

«Stortinget ber regjeringen vurdere å benytte seg av risikobaserte stikkprøvekontroller med bokettersyn av foretak som har mottatt høye summer i kompensasjon.»

Komiteens medlem fra Rødt viser videre til at det er svært viktig for å redusere misbruk og sikre legitimiteten til ordningen at det legges opp til full åpenhet rundt hvem som har mottatt støtte, og at blir lett å identifisere underveis hvilke beløp som har blitt utbetalt til de enkelte virksomhetene. Dette medlem viser til at leder for Skatteforsk Senter for skatte- og adferdsfors-

kning ved NMBU, professor Annette Alstadsæter, til Dagens Næringsliv 4. april sier at det er viktig at støttesummen til hvert enkelt selskap blir offentliggjort og legges inn i en søkbar database:

«Dette er fellesskapets midler som blir betalt ut til selskapene, og det er da i praksis statsstøtte. På den måten er det mulig også å hindre misbruk ved at andre enn selskap eller personer kan rapportere inn til Skatteetaten om dersom det ser ut som om støtten er mistenkelig høy.»

Og videre:

«Kontantutbetalinger skaper alltid muligheter for misbruk, særlig i krisetider. Derfor bør det rapporteres inn digitalt ikke bare hva totale kostnader er, men også hvem kostnadene blir betalt til, med organisasjonsnummer, slik at det er mulig med raske automatiske kryss-sjekker.»

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen sørge for at det opprettes en offentlig og søkbar database som oppdateres fortløpende med informasjon om hvilke foretak som mottar støtte gjennom kompensasjonsordningen, og hvor mye de har mottatt.»

Dette medlem viser til at sanksjonene mot økonomisk kriminalitet generelt er for milde sammenlignet med mange andre lovbrudd. Terskelen for sanksjoner er høy, og bøter ofte av symbolsk karakter, sammenlignet med alvorlighetsgraden i lovbruddet som er begått, og fengsel er ofte betinget. Derfor mener dette medlem at det trengs tydelige og offentlig kjente sanksjoner for å ha nødvendig avskrekkende effekt, og for å unngå at bedrifter misbruker ordningene fellesskapet nå stiller opp med.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I lov om midlertidig tilskuddsordning for foretak med stort omsetningsfall skal § 12 tredje ledd lyde:

Administrativ sanksjon beregnes med 50 eller 100 prosent av tilskuddet som tilskuddsmottakeren uberettiget har mottatt.»

Dette medlem viser videre til behovet for ytterligere tiltak for å hindre misbruk av kompensasjonsordningen og understreker at det er et offentlig ansvar å kontrollere offentlig støtte. Dette medlem viser videre til erfaringen med bruk av revisors særattestering i Skattefunnordningen og at et slikt krav som tydelig ansvarliggjør revisor, vil være tillitsbyggende.

På denne bakgrunn fremmer dette medlem følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen kreve særattestasjon fra revisor på at støtten bedriftene mottar, blir brukt etter ordningens formål og slik den er beskrevet i søknad.»

2.2.6 Justeringer i ordningen

Komiteen legger til grunn at partene i arbeidslivet vil bli konsulert i dette arbeidet. Komiteen legger videre til grunn av regjeringen raskt, og senest i forbindelse med forslag til revidert nasjonalbudsjett for 2020, kommer tilbake til Stortinget med en redegjørelse for hvilke forskrifter som er iverksatt.

Komiteen viser til at selv om kompensasjonsordningen er bred, så vil den ikke treffe alle bedrifter like godt. For eksempel vil bedrifter som har en sterk variasjon i inntjeningen i forskjellige sesonger, ikke nødvendigvis treffes særlig godt når kompensasjonen baseres på omsetningen i mars, april og mai måned i 2019.

Komiteen viser til at mange bedrifter har store sesongvariasjoner i omsetningen, mens kostnadene er mer jevnt fordelt over året. Komiteen mener det må sikres en modell som er bedre tilpasset sesongbedriftene, og fremmer derfor følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen vurdere om relevante kostnader i kompensasjonsordningen kan periodiseres i tråd med 'sammenstillingsprinsippet' i regnskapsloven § 4-1, slik at kostnader som er påløpt for å skape en inntekt, henføres til samme periode (måned) som inntekten.»

Komiteen viser til at det stilles krav om at et foretak er skattepliktig for å komme inn under tilskuddsordningen for foretak med stort omsetningsfall, og mener dette er en fornuftig avgrensning. Komiteen mener likevel at det er en del foretak som er hardt rammet av virusutbruddet, men som likevel ikke faller inn under ordningen. Dette gjelder blant annet frivillige og ideelle organisasjoner, samt deler av opplevelses- og kulturnæringen. For eksempel vil mange attføringsbedrifter, rehabiliteringssenter, museer og akvarier, butikker uten momsplikt og ideelle/private aktører som etter avtale med kommunene løser oppgaver innen omsorg for eldre og utsatte grupper, vanskelig kunne benytte seg av kompensasjonsordningen. Komiteen mener denne gruppen foretak også burde ivaretas på en hensiktsmessig måte. Komiteen ber regjeringen vurdere denne problemstillingen og komme raskt tilbake til Stortinget.

På dette grunnlag fremmer komiteen følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen sørge for at virksomheter som har omfattende økonomisk drift, men ikke har 'ervert til formål' og dermed ikke betaler skatt, blir ivaretatt med en økonomisk kompensasjon, som f.eks. bedrifter for varig tilrettelagt arbeid, stiftelser, ideelle

organisasjoner og en rekke virksomheter innen blant annet kultur og museumsdrift.»

«Stortinget ber regjeringen vurdere hvordan private og ideelle aktører som yter velferdstjenester, kan kompenseres for ekstrakostnader de har grunnet virusutbruddet.»

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmet fra Rødt, slutter seg regjeringens forslag til innretning av kompensasjonsordningen for bedrifter med betydelig omsetningsreduksjon som følge av virusutbruddet. Flertallet påpeker at arbeidet med kompensasjonsordningen av nødvendighet har skjedd svært raskt. Mange av detaljene i ordningen vil derfor fastsettes gjennom forskrift.

Flertallet viser til at private og ideelle leverandører innen barnevern, BPA og helse og omsorg er viktige aktører i samfunnet, særlig i en krisetid. Mange av disse har nå store ekstrakostnader i forbindelse med vikarer grunnet sykefravær og karantene. Det er viktig at det også etter virusutbruddet er et godt tilbud av både offentlige, ideelle og private aktører.

Et annet flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, viser til at mediehusene har hatt et betydelig fall i annonseinntekter. Kriteriene for faste uunngåelige kostnader utgjør en for liten del av mediehusenes kostnader til at støtte gjennom kompensasjonsordningen kan kompensere for fallet i annonseinntekter. Det er nå varslet permittering i flere aviser. Redusert journalistisk kapasitet i media vil være svært uheldig i den situasjonen landet befinner seg i.

Dette flertallet vil på denne bakgrunn fremme følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen vurdere en egen kompensasjonsordning bedre tilpasset mediens spesielle inntektsstruktur og raskt komme tilbake til Stortinget med forslag om dette.»

3. Håndtering av permitterte ansatte i private tjenesteordninger

3.1 Sammendrag

Finansdepartementet foreslår midlertidige endringer i innskuddspensjonsloven, tjenestepensjonsloven, foretakspensjonsloven og forsikringsavtaleloven slik at arbeidsgivere i privat sektor kan beslutte at permitterte ansatte skal kunne fortsette som medlemmer i pensjonsordningen. Adgangen til å beslutte dette skal gjelde for de arbeidsgivere som i dag har ordninger hvor ansatte skal meldes ut av pensjonsordningen dersom de permitteres som følge av driftsinnskrenkninger mv. Fordelen for de ansatte ved å fortsatt være medlemmer av pensjonsordningen og ikke meldes ut ved permittering, er at arbeidsgi-

ver betaler for administrasjon og forvaltning av den ansattes pensjonsmidler så lenge de ansatte er medlemmer i ordningen. Det foreslås at arbeidsgiver ikke skal ha plikt til å betale innskudd eller premie til alderspensjonssparing eller risikoforsikringer i form av innskuddsfritak ved uførhet eller eventuelle uføre- og etterlattedekninger for de permitterte ansatte. Permitterte ansatte som ikke får videreført sine dekninger, får i stedet rett til å tegne fortsettelsesforsikring. Formålet med lovforslaget er å legge til rette for at flere arbeidsgivere kan la sine ansatte beholde medlemskap i pensjonsordningen under permittering.

Bakgrunn, gjeldende rett, Finanstilsynets tilråding, departementets vurdering og økonomiske og administrative konsekvenser er nærmere omtalt i proposisjonens kapittel 3.

3.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag til endringer i innskuddspensjonsloven, foretakspensjonsloven, tjenestepensjonsloven og forsikringsavtaleloven.

3.2.1 Private tjenestepensjonsordninger

Komiteen viser til at det i dag er opp til arbeidsgiver om arbeidstaker sikres fortsatt medlemskap i private tjenestepensjonsordninger ved permittering.

Komiteen mener det er nødvendig å sikre at arbeidsgivere som ønsker det, kan la permitterte fortsette medlemskapet i pensjonsordningen under permitteringsperioden. Medlemskapet i en tjenestepensjonsordning kan da ikke innebære fullt ansvar for arbeidsgiver for å betale både omkostninger og premie i permitteringsperioden. Den enkelte arbeidstaker må da bære kostnaden ved fortsettelsesforsikring for medlemskap i pensjonsordningen. Virksomheten skal fremdeles ta forvaltnings- og administrasjonskostnadene.

Komiteen mener videre at den foreslåtte endringen er av særlig viktighet for at arbeidstakerne kan sikre seg ved å være omfattet av forsikringsdekningen for innskuddsfritak ved uførhet. Det samme gjelder dekning ved uførhet eller pensjonsordninger for etterlatte.

Komiteen viser videre til Finanstilsynets klare tilråding om å utvise varsomhet med å gjøre midlertidige endringer i tjenestepensjonsordningene, særlig på grunn av kompleksiteten i pensjonsregelverket og -produktene. Konsekvensene ved å gjøre forhastede endringer kan få utilsiktede og alvorlige konsekvenser både for virksomhetene og arbeidstakerne. Arbeidsgiver får dermed ikke plikt til å velge en bestemt tjenestepensjonsordning. Komiteen viser til at den foreslåtte løsningen er i tråd med Finanstilsynets tilråding.

Komiteen mener de foreslåtte endringene i tjenestepensjonsregelverket innebærer en praktisk og balansert løsning i den nåværende situasjonen.

3.2.2 Tap av oppspart pensjonskapital

Komiteen viser til at ansatte med kortere ansettelsesforhold enn 12 måneder i utgangspunktet ikke har krav på å få med seg opptjent pensjon ved permittering. Det er allerede vedtatt at denne regelen skal opphøre, gjennom endringer i innskuddspensjonsloven § 6-1 og § 6-2. Disse lovendringene har ikke trådt i kraft.

4. CO₂-avgift på naturgass og LPG

CO₂-avgift på naturgass og LPG behandles i Innst. 233 S (2019–2020).

5. Utsatt forfallstidspunkt for særavgifter (drivstoffbransjen og bryggerinæringen)

5.1 Sammendrag

Departementet vil ved forskriftendringer følge opp Stortingets anmodningsvedtak nr. 448 og 449 av 31. mars 2020 om å utsette innbetalingen av særavgifter for drivstoffbransjen og bryggerinæringen. Det foreslås en endring i skattebetalingsloven § 10-40 tredje ledd slik at departementet gis adgang til i forskrift å gi regler om avvikende forfallstidspunkt for enkelte situasjoner.

Det vises til nærmere omtale i proposisjonens kapittel 5.

5.2 Komiteens merknader

Komiteen tar omtalen til etterretning og slutter seg til regjeringens forslag til endring i skattebetalingsloven.

Komiteens medlem fra Miljøpartiet De Grønne viser til Innst. 216 S (2019–2020), hvor Stortinget vedtok å be regjeringen utsette innbetaling av særavgifter for drivstoffbransjen, bryggerinæringen og andre aktuelle næringer. Dette medlem støtter utsettelse av disse særavgiftene med unntak av særavgiften for drivstoffbransjen.

Dette medlem viser til at regjeringen i proposisjonen foreslår å utsette innbetalingene av avgift på alkohol, alkoholfrie drikkevarer og drikkevareemballasje, veibruksavgift på drivstoff, grunnavgift på mineralolje mv., avgift på smøreolje, CO₂-avgift på mineralske produkter og svovelavgift som skulle skjedd i mars og april 2020 til juni 2020.

Dette medlem støtter utsettelse av innbetaling av avgifter for alkohol, alkoholfrie drikkevarer og drikkevareemballasje.

6. Avvikling av totalisatoravgiften

Totalisatoravgiften behandles i Innst. 233 S (2019–2020).

7. Forslag fra mindretall

Forslag fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Miljøpartiet De Grønne og Rødt:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen legge fram en vurdering av hvorvidt utbytte i virksomheter som mottar støtte til faste kostnader, kan begrenses gjennom en midlertidig endring i aksjeloven og allmennaksjeloven, hvor støttebeløpet kommer til fradrag før man kommer frem til det endelige utbyttegrunnlaget, f.eks. ved å ta inn «mottatt kompensasjon» i annet ledd, og komme tilbake med dette i rimelig tid før andre utbetaling av støtten.

Forslag fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne:

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen sørge for at kompensasjonsordningen for bedrifter i forbindelse med koronaviruskrisen tilfaller den seriøse delen av arbeidslivet, blant annet gjennom krav om at bedriftene i hovedsak utfører arbeid ved hjelp av fast ansatte, og at bedriftene ikke har endelige vedtak eller rettskraftige dommer mot seg knyttet til for eksempel arbeidslivskriminalitet eller sosial dumping og heller ikke for brudd på utlendingsloven.

Forslag fra Senterpartiet og Rødt:

Forslag 3

Stortinget ber regjeringen fjerne egenandelen på 10 000 kroner for faste kostnader i kompensasjonsordningen.

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti, Miljøpartiet De Grønne og Rødt:

Forslag 4

Stortinget ber regjeringen stille som vilkår at man gjennom en egenerklæring for mottak av kompensasjonsmidlene forplikter seg til ikke å øke lederlønn eller styrehonorar ut over gjennomsnittlig lønnsvekst.

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne:

Forslag 5

Stortinget ber regjeringen følge nøye med på utviklingen av tildeling av kompensasjon og bruke fullmakten aktivt i tilfelle kompensasjonsordningen fører til at en uforholdsmessig stor andel av støtten går til husleie, og om nødvendig bruke husleielovens bestemmelser til å regulere direkte.

Forslag 6

Stortinget ber regjeringen i det videre arbeidet sørge for at kontantoverføringer til bedriftene fra den mid-

lertidige kompensasjonsordningen for bedrifter i forbindelse med koronaviruskrisen ikke blir ført ut av landet.

Forslag 7

Stortinget ber regjeringen i det videre arbeidet sørge for at den midlertidige kompensasjonsordningen for bedrifter i forbindelse med koronaviruskrisen avgrenses mot selskaper som har morselskap i lavskattland, for eksempel som definert i EUs svarteliste og Skattedirektoratets liste over lavskattland.

Forslag 8

Stortinget ber regjeringen sørge for at det blir gjort tilgjengelig en søkbar offentlig oversikt som minst inneholder informasjon om hvilke foretak som har mottatt støtte, og hvor mye hvert foretak har mottatt.

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti og Rødt:

Forslag 9

Stortinget ber regjeringen stille som vilkår at man gjennom en egenerklæring for mottak av kompensasjonsmidlene forplikter seg til ikke å ta ut utbytte for inntektsårene 2020 og 2021, med mindre utbytte benyttes til investeringer i egen virksomhet, tilskudd til samfunnsnyttige formål eller der hvor utbytte tas ut som ordinær lønn, det vil si ikke høyere enn gjennomsnitt for de siste to årene.

Forslag 10

Stortinget ber regjeringen stille som vilkår at man gjennom en egenerklæring for mottak av kompensasjonsmidlene forplikter seg til ikke å si opp noen ansatte i perioden man mottar kompensasjonsmidler.

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti:

Forslag 11

Stortinget ber regjeringen i det videre arbeidet sørge for at faste kostnader til nærstående parter og virksomheter i samme konsern ikke dekkes i den midlertidige kompensasjonsordningen for bedrifter i forbindelse med koronaviruskrisen.

Forslag fra Miljøpartiet De Grønne:

Forslag 12

Stortinget ber regjeringen opprette en offentlig og søkbar database hvor informasjon knyttet til hvilke foretak som mottar støtte gjennom kompensasjonsordningen, hvor mye de har mottatt, og reelle eiere av foretakene inkorporeres.

Forslag 13

Stortinget ber regjeringen sikre at multinasjonale foretak som mottar støtte, må offentliggjøre land-for-

land-rapporter som viser hele foretaksstrukturen deres, inkludert inntekts- og kostnadsfordelingen i denne strukturen, inkludert datterforetak i såkalte tredjelands-juridiksjoner.

Forslag 14

Stortinget ber regjeringen vurdere å benytte seg av risikobaserte stikkprøvekontroller med bokettersyn av foretak som har mottatt høye summer i kompensasjon.

Forslag fra Rødt:

Forslag 15

Stortinget ber regjeringen sikre at egenskaper ved selskapet som søker, som indikerer useriøs drift, fører til at selskapet blir nektet automatisk godkjenning, f.eks. om selskapet har et høyt antall betalingsanmerkninger, skattegjeld, lønngjeld til ansatte, utlegg til kemneren eller vedtak om tvangsinndrivelse.

Forslag 16

Stortinget ber regjeringen stille som vilkår at bedriftene på oppfordring kan dokumentere at de følger norske og bransjevise standarder for HMS, lønn og arbeidsvilkår.

Forslag 17

I lov om midlertidig tilskuddsordning for foretak med stort omsetningsfall skal § 3 nytt fjerde ledd lyde:

(4) Departementet skal gi forskrift om nærmere avgrensning av virkeområdet, herunder at motpart skal innvilge reduksjon i husleie på mellom 10-30 prosent for å motta betaling fra foretak som har fått tilskudd etter denne ordningen.

Forslag 18

I lov om midlertidig tilskuddsordning for foretak med stort omsetningsfall skal § 4 første ledd lyde:

(1) Foretak som nevnt i § 3 og som oppfyller følgende vilkår kan få tilskudd:

- Foretaket har ansatte. Dette vilkåret gjelder ikke for enkeltpersonforetak og ansvarlige selskap der foretakets inntekt er innehavers eller minst en av deltagerens hovedinntekt
- Foretaket har i perioden det søkes tilskudd om hatt et stort omsetningsfall
- Foretaket utøver lovlig virksomhet
- Foretaket er ikke under konkursbehandling
- Foretaket følger norske og bransjevise standarder for HMS, lønn og arbeidsvilkår
- Foretaket forplikter seg til ikke å hente ut tilskudd i form av utbytte eller eierinntekter for regnskapsårene 2019 og 2020, med mindre tilskudd tilbakebetales først

Forslag 19

Stortinget ber regjeringen stille som vilkår at utleiere innvilger en gitt andel redusert husleie for å motta utbetalinger fra bedrifter som mottar støtte etter kompensasjonsordningen.

Forslag 20

Stortinget ber regjeringen stille som vilkår at utbetalt støtte kommer den rammede bedrift til gode og ikke overføres til holdingselskaper eller på annen måte ender med å berike eier, ut over eventuell ordinær lønn.

Forslag 21

Stortinget ber regjeringen sørge for at det opprettes en offentlig og søkbar database som oppdateres fortløpende med informasjon om hvilke foretak som mottar støtte gjennom kompensasjonsordningen, og hvor mye de har mottatt.

Forslag 22

I lov om midlertidig tilskuddsordning for foretak med stort omsetningsfall skal § 12 tredje ledd lyde:

Administrativ sanksjon beregnes med 50 eller 100 prosent av tilskuddet som tilskuddsmottakeren uberettiget har mottatt.

Forslag 23

Stortinget ber regjeringen kreve særattestasjon fra revisor på at støtten bedriftene mottar, blir brukt etter ordningens formål og slik den er beskrevet i søknad.

8. Komiteens tilråding

Komiteens tilråding A fremmes av en samlet komité med unntak av §§ 3, 4 og 12, som fremmes av medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Venstre, Kristelig Folkeparti og Miljøpartiet De Grønne.

Komiteens tilråding B, C, D, E, F og G fremmes av en samlet komité med unntak av G VII, som fremmes av medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Venstre, Kristelig Folkeparti, Miljøpartiet De Grønne og Rødt.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til dokumentet og rå Stortinget til å gjøre følgende

v e d t a k:

A.

V e d t a k t i l l o v

om midlertidig tilskuddsordning for foretak med stort omsetningsfall

§ 1 Lovens formål

Formålet med loven er å etablere en midlertidig ordning for tilskudd til foretak som har stort omsetningsfall som følge av utbrudd av koronavirus.

§ 2 Stedlig virkeområde

Loven gjelder på norsk territorium. Loven gjelder for Svalbard, Jan Mayen og bilandene i det omfanget og med de stedlige tilpasningene Kongen bestemmer.

§ 3 Virkeområde

(1) Tilskuddsordningen gjelder for kalendermånedene mars, april og mai 2020. Kongen kan i forskrift forlenge ordningens varighet.

(2) Ordningen gjelder for foretak som er registrert i foretaksregisteret med hjemmel i foretaksregisterloven § 2-1, og enkeltpersonforetak registrert i enhetsregisteret hvis foretakets inntekt er innehavers hovedinntektskilde. Foretaket må være skattepliktig til Norge, jf. skatteloven § 2-2 første ledd, eller deltakerne i foretaket må være skattepliktig til Norge for selskapets inntekter, jf. skatteloven § 2-2 tredje ledd. Ordningen omfatter også tilfeller der foretaket eller foretakets eier skattlegges i Norge for virksomhet her etter skatteloven § 2-3 første ledd bokstav b.

(3) Departementet kan gi forskrift om nærmere avgrensning av virkeområdet, herunder at ordningen ikke skal gjelde for foretak i visse næringer og foretak som er eid av stat eller kommune.

§ 4 Vilkår for tilskudd

(1) Foretak som nevnt i § 3 og som oppfyller følgende vilkår kan få tilskudd:

- Foretaket har ansatte. Dette vilkåret gjelder ikke for enkeltpersonforetak og ansvarlige selskap der foretakets inntekt er innehavers eller minst en av deltagerens hovedinntekt
- Foretaket har i perioden det søkes tilskudd om hatt et stort omsetningsfall
- Foretaket utøver lovlig virksomhet
- Foretaket er ikke under konkursbehandling

(2) Departementet kan gi forskrift til utfylling av denne paragrafen, herunder om beregning av omsetning og omsetningsfallets størrelse, og fastsette ytterligere vilkår.

§ 5 Tilskuddets størrelse

(1) Tilskudd fastsettes på grunnlag av foretakets omsetningsfall og faste, uunngåelige kostnader i den måneden tilskuddet gjelder.

(2) Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av denne paragraf. Departementet kan herunder gi regler om beregningen av tilskuddet, blant annet hvilke kostnader som omfattes, egenandel, nedskaleringfaktor for enkelte typer kostnader, særskilte

regler for egenandel og kostnader for foretak som er omfattet av statlig pålegg om stenging, øvre grenser for tilskudd som kan gjelde per måned og for hele perioden tilskuddsordningen gjelder og som kan gjelde for det enkelte foretak eller samlet for konsern samt særskilte regler for konserninterne kostnader og omsetning.

§ 6 Generelle forvaltningsregler

(1) Med de særregler som er gitt i §§ 7 til 13, gjelder skatteforvaltningsloven så langt den passer for behandling av saker etter loven her. Forvaltningsloven gjelder ikke for behandling av saker etter loven her, med unntak av forvaltningsloven kapittel VII om forskrifter.

(2) Departementet kan gi forskrift om forvaltningsregler som skal gjelde for behandling av saker etter loven her, herunder utfylle og fravike reglene i skatteforvaltningsloven.

§ 7 Tilskuddsmyndighet og klageinstans

Skatteetaten er tilskuddsmyndighet etter loven. Skattekontoret treffer vedtak i første instans. Skattedirektoratet er klageinstans.

§ 8 Innhenting av opplysninger

(1) Tilskuddsmyndigheten kan uten hinder av taushetsplikt innhente opplysninger ved å pålegge offentlige myndigheter og private rettssubjekter å gi opplysninger som kan ha betydning for tilskudd etter denne loven og kontrollen av dette. Første punktum gjelder også personopplysninger.

(2) Departementet kan gi forskrift om innhenting av opplysninger etter første ledd, herunder om hvem tilskuddsmyndigheten kan innhente opplysninger fra og hvilke opplysninger som kan innhentes.

§ 9 Søknad om tilskudd

(1) Tilskudd etter denne loven gis etter søknad. Søknaden skal inneholde opplysninger som kan ha betydning for fastsetting av tilskuddet.

(2) Departementet kan gi forskrift om krav til søknaden, herunder om hvordan opplysninger skal gis, nærmere vilkår for leveringsmåte og format, hvilke opplysninger søknaden skal inneholde, frister og om bekreftelse av opplysninger fra revisor eller regnskapsførere.

§ 10 Opplysningsplikt for søkeren

(1) Den som søker om tilskudd etter denne loven, skal gi riktige og fullstendige opplysninger. Søkeren skal oppføre aktsomt og lojalt, og skal varsle tilskuddsmyndigheten om eventuelle feil.

(2) Departementet kan gi forskrift om bekreftelse og dokumentasjon av opplysninger fra søkeren og om opplysningsplikt for den som har mottatt tilskudd. Bestemmelsen i § 9 annet ledd gjelder tilsvarende.

§ 11 Vedtak om tilskudd

Tilskuddsmyndigheten treffer vedtak om fastsetting av tilskudd etter denne loven. Tilskuddsmyndigheten kan sammenstille nødvendige opplysninger og trefte vedtak som utelukkende er basert på automatisert behandling av personopplysninger.

§ 12 Administrative sanksjoner

(1) Administrativ sanksjon ilegges tilskuddsmottaker som forsettlig eller grovt uaktsomt gir tilskuddsmyndigheten uriktig eller ufullstendig opplysning, eller unnlater å gi pliktig opplysning, når vedkommende forstår eller bør forstå at det kan føre til uberettigede økonomiske fordeler.

(2) Fristen for å ilegge administrativ sanksjon er fem år etter utløpet av den perioden vedtaket om tilskudd gjelder.

(3) Administrativ sanksjon beregnes med 30 eller 60 prosent av tilskuddet som tilskuddsmottakeren uberettiget har mottatt.

(4) Skatteforvaltningsloven §§ 14-8 til 14-11 gjelder tilsvarende så langt det passer. Skatteforvaltningsloven §§ 14-1 til 14-7 kommer ikke til anvendelse ved behandlingen av saker etter loven her.

(5) Departementet kan gi forskrift om administrative sanksjoner.

§ 13 Straff

Straffeloven §§ 378 til 380 om skattesvik gjelder tilsvarende for den som mottar uberettiget tilskudd, likevel slik at bare forsettlige eller grovt uaktsomme overtredelser omfattes.

§ 14 Betaling og innkreving

(1) Departementet kan gi forskrift om betaling av tilskudd etter denne loven, herunder om krav på tilbakebetaling og innkreving av utbetalt tilskudd og om renter og administrative sanksjoner. Departementet kan også gi forskrift om hvem som er kravsmyndighet.

(2) Krav på tilbakebetaling av tilskudd er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 15 Lovens ikrafttredelse, overgangsbestemmelser

(1) Loven trer i kraft straks.

(2) Departementet kan gi forskrift om overgangsbestemmelser.

B.

V e d t a k t i l l o v

om endring i innskuddspensjonsloven

I

I lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold skal § 4-3 nytt fjerde og femte ledd lyde:

(4) Foretak som ikke har bestemmelser i regelverket som nevnt i tredje ledd, kan beslutte at arbeidstakere likevel skal være medlem av pensjonsordningen under permitteringen. Foretaket har ikke plikt til å betale innskudd til pensjonssparing, forsikring som gir rett til innskuddsfritak ved uførhet, eller eventuelle uføre- og etterlatteforsikringer for de permitterte arbeidstakerne.

(5) Adgangen til å beholde medlemskap under permittering som nevnt i fjerde ledd, gjelder så lenge arbeidstaker er lovlig permittert fra foretaket. Arbeidstaker som blir sykemeldt under permittering og fortsatt er sykemeldt når permitteringsperioden avsluttes, skal likevel beholde medlemskapet i pensjonsordningen frem til vedkommende gjeninntre i arbeidsforholdet eller arbeidsforholdet opphører. Arbeidstakeren skal beholde medlemskapet i pensjonsordningen under permittering selv om arbeidstakeren meldes inn i ny pensjonsordning hos annen arbeidsgiver.

II

1. Endringene i I trer i kraft straks.
2. Endringene i I oppheves 6 måneder etter ikrafttredelsen, med mindre Kongen beslutter forlengelse.
3. Departementet kan gi overgangsregler.

C.

V e d t a k t i l l o v

om endring i foretakspensjonsloven

I

I lov 24. mars 2000 nr. 16 om foretakspensjon skal § 3-7 nytt fjerde og femte ledd lyde:

(4) Foretak som ikke har bestemmelser i regelverket som nevnt i tredje ledd, kan beslutte at arbeidstakere likevel skal være medlem av pensjonsordningen under permitteringen. Foretaket har ikke plikt til å betale premie for pensjonssparing, forsikring som gir rett til premiefritak ved uførhet, eller eventuelle uføre- og etterlatteforsikringer for de permitterte arbeidstakerne.

(5) Adgangen til å beholde medlemskap under permittering som nevnt i fjerde ledd, gjelder så lenge arbeidstaker er lovlig permittert fra foretaket. Arbeidstaker som blir sykemeldt under permittering og fortsatt er sykemeldt når permitteringsperioden avsluttes, skal likevel beholde medlemskapet i pensjonsordningen frem til vedkommende gjeninntre i arbeidsforholdet eller arbeidsforholdet opphører. Arbeidstakeren skal beholde medlemskapet i pensjonsordningen under permittering selv om arbeidstakeren meldes inn i ny pensjonsordning hos annen arbeidsgiver.

II

1. Endringene i I trer i kraft straks.
2. Endringene i I oppheves 6 måneder etter ikrafttredelsen, med mindre Kongen beslutter forlengelse.
3. Departementet kan gi overgangsregler.

D.

V e d t a k t i l l o v

om endring i tjenestepensjonsloven

I

I lov 13. desember 2013 nr. 106 om tjenestepensjon skal § 3-6 nytt fjerde og femte ledd lyde:

(4) Foretak som ikke har bestemmelser i regelverket som nevnt i tredje ledd, kan beslutte at arbeidstakere likevel skal være medlem av pensjonsordningen under permitteringen. Foretaket har ikke plikt til å betale innskudd til pensjonssparing, forsikring som gir rett til innskuddsfritak ved uførhet, eller eventuelle uføre- og etterlatteforsikringer for de permitterte arbeidstakerne.

(5) Adgangen til å beholde medlemskap under permittering som nevnt i fjerde ledd, gjelder så lenge arbeidstaker er lovlig permittert fra foretaket. Arbeidstaker som blir sykemeldt under permittering og fortsatt er sykemeldt når permitteringsperioden avsluttes, skal likevel beholde medlemskapet i pensjonsordningen frem til vedkommenne gjeninntreder i arbeidsforholdet eller arbeidsforholdet opphører. Arbeidstakeren skal beholde medlemskapet i pensjonsordningen under permittering selv om arbeidstakeren meldes inn i ny pensjonsordning hos annen arbeidsgiver.

II

1. Endringene i I trer i kraft straks.
2. Endringene i I oppheves 6 måneder etter ikrafttredelsen, med mindre Kongen beslutter forlengelse.
3. Departementet kan gi overgangsregler.

E.

V e d t a k t i l l o v

om endring i forsikringsavtaleloven

I

I lov 16. juni 1989 nr. 69 om forsikringsavtaler skal § 19-7 nytt tredje ledd lyde:

Retten til å fortsette forsikringsforholdet etter første ledd gjelder tilsvarende for arbeidstaker som er medlem av foretakets pensjonsordning under permittering iht. innskuddspensjonsloven § 4-3 fjerde ledd, foretakspensjonsloven § 3-7 fjerde ledd eller tjenestepensjonsloven § 3-6 fjerde ledd. Forsikringsselskapet skal sende melding som nevnt i første ledd tredje punktum til medlemmene. Fristen i første ledd siste punktum gjelder tilsvarende. Ved

gjeninntreden i arbeidsforholdet etter permittering har medlemmet rett til å avslutte forsikringsforholdet og få tilbakebetalt uavløpt premie. Det skal ikke stilles krav om ny egenerklæring, arbeidsdyktighetserklæring eller karrensperiode ved gjeninntreden i arbeidsforholdet.

II

1. Endringene i I trer i kraft straks.
2. Endringene i I oppheves 6 måneder etter ikrafttredelsen, med mindre Kongen beslutter forlengelse.
3. Departementet kan gi overgangsregler.

F.

V e d t a k t i l l o v

om endring i skattebetalingsloven

I

I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav skal § 10-40 tredje ledd lyde:

(3) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om forfallstidspunktene for krav som omhandlet i første ledd og avvikende forfallstidspunkt i enkelte situasjoner for krav som omhandlet i annet ledd.

II

Endringen under I trer i kraft straks.

G.

I

Stortinget ber regjeringen vurdere ulike tiltak som kan bidra til at levedyktige bedrifter fortsetter driften fremfor å stenge ned.

II

Stortinget ber regjeringen i det videre arbeidet med forskriftene sikre et mest mulig stramt og finmasket regelverk for å forhindre at kontantoverføringer til bedriftene fra den midlertidige kompensasjonsordningen flytter penger ut av landet i strid med intensjonen i ordningen.

III

Stortinget ber regjeringen følge situasjonen for oppstarts- og vekstbedrifter tett og fortløpende vurdere hvordan de ulike tiltakene treffer dem.

IV

Stortinget ber regjeringen vurdere om relevante kostnader i kompensasjonsordningen kan periodiseres i tråd med «sammenstillingsprinsippet» i regnskapsloven § 4-1, slik at kostnader som er påløpt for å skape en inntekt, henføres til samme periode (måned) som inntekten.

V

Stortinget ber regjeringen sørge for at virksomheter som har omfattende økonomisk drift, men ikke har «ervert til formål» og dermed ikke betaler skatt, blir ivaretatt med en økonomisk kompensasjon, som f.eks. bedrifter for varig tilrettelagt arbeid, stiftelser, ideelle organisasjoner og en rekke virksomheter innen blant annet kultur og museumsdrift.

VI

Stortinget ber regjeringen vurdere hvordan private og ideelle aktører som yter velferdstjenester, kan kompenseres for ekstrakostnader de har grunnet virusutbruddet.

VII

Stortinget ber regjeringen vurdere en egen kompensasjonsordning bedre tilpasset mediens spesielle inntektsstruktur og raskt komme tilbake til Stortinget med forslag om dette.

Oslo, i finanskomiteen, den 7. april 2020

Mudassar Kapur

leder og ordfører

VEDLEGG**Brev fra Finansdepartementet v/finansminister Jan Tore Sanner til Stortingets presidentskap,
datert 3. april 2020****Korrigeringsav feil i Prop. 70 LS (2019-2020)**

I kapittel 2, avsnitt 2.3.5, i Prop. 70 LS (2019-2020) Lov om midlertidig tilskuddsordning for foretak med stort omsetningsfall, endringer i innskuddspensjonsloven, foretakspensjonsloven, tjenstepensjonsloven og forsikringsavtaleloven (om håndtering av permitterte ansatte i private tjenstepensjonsordninger), skattebetalingsloven, vedtak om endring i stortingsvedtak om CO₂-avgift på mineralske produkter og stortingsvedtak om totalisatoravgift (økonomiske tiltak i møte med virusutbruddet) har det dessverre blitt en feil. I tredje avsnitt, siste linje mangler det siste ordet i setningen. Setningen skal lyde:

«Departementet vil derfor ha adgang gjennom forskrift til at slike kostnader nedskaleres med en gitt faktor.»

